

Den britiske luftfartsminister Sir Archibald Sinclair ga en viktig erklæring i underhuset i dag om det britiske flyvåpens arbeid. Luftoffensiven mot Tyskland øker stadig i tyngde, sa han blant annet. Det britiske flyvåpen har kastet over 10000 tonn bomber over Tyskland i løpet av februar, hvorav 1000 tonn ble sloppet under 3 angrep. Dette er 2 gang til så meget som i noen tidligere måned. I de ti første dagene av mars har det britiske flyvåpen sloppet 4000 tonn bomber over Tyskland. Angrepet mot Essen den 5 mars var sannsynligvis det kraftigste slag som hittil er rettet mot den tyske krigsindustri. 13 Krupp-anlegg ble fullstendig ødelagt, og alt i alt er nå vel 110 fabrikker og kontorer i de store Krupp-anlegg ødelagt. Dessuten ble den elektriske kraftstasjon i Essen jevnet med jorden under angrepet, og på gasverket ble det voldt betydelige skader over et område på over 14 mål. På et område på 1800 mål er det bare 75 bygninger igjen som er noenlunde brukbare. Dette kjerneangrep mot Essen kan bare jevnføres med 1000-fly-angrepet mot Köln i sin tid. Sir Archibald Sinclair ga deretter detaljerte skildringer av de ødeleggelsene som er voldt i andre byer i Tyskland. I Wilhelmshafen er 470 mål lagt øde, i Rostock 525 mål, i Mainz 520, i Lübeck 800, i Disseldorf 1530 og i Köln ligger 2420 mål i ruiner. Vi har ikke kunnet skaffe fulle opplysninger om virkningen av flyangrepet mot Berlin i forrige måned, fortsatte luftfartsministeren, men vi har i hvert fall kunnet konstatere at vi fikk inn fulltreffere i det tyske luftministeriet. I tillegg til de store byområder jeg nevnte som ligger i ruiner kommer dessuten 1000-vis av mål bombeherjede strøk i andre byer rundt om i Tyskland. Tilsammen må man anta at over 2000 fabrikker er ødelagt eller alvorlig skadet i Tyskland. Virkningen av dette på den tyske krigsindustri er klar. Det fins bare et visst antall fabrikker i Tyskland som produserer krigsmateriell. Det britiske flyvåpen har bare å bombe disse før hele den tyske krigsproduksjon er ødelagt. - Om flyangrepene mot Italia sa sir Archibald at 2/3 av den krigsviktige industri i Italia befinner seg i byene Turin, Milano og Genua. Turin er over 70 fabrikker skadet eller ødelagt under de britiske angrep, i Genua er 30 mål lagt øde av kajanleggene og i Milano er en rekke fabrikker som produserer biler, lastebiler og fly ødelagt eller skadet. - Hovedmålet for det britiske flyvåpen i det siste år var å hjelpe til i kampene i øst, og å lette presset for de kjempende russiske armeer. Her har de tokt som er utført av jagerkommandoen vært særdeles viktige. For å møte de britiske jagere har nemlig den tyske øverkommando vært nødt til å trekke jagerfly tilbake fra Russland og fra Nordafrika. I øyeblikket er bare litt over 1/4 av den tyske jagerflystyrke i øst. Over halvparten blir holdt tilbake på fronten i vest for å møte den britiske luftoffensiv. Når de tyske angrep mot Storbritannia blir holdt i en så liten målestokk kommer det for størstedelen av at tyskerne er sysselsatt med operasjonene i Russland og i Nordafrika, og av at vårt luftvern er så effektivt utbygget. Men det er også et viktig moment at vi ved å forsere byggingen av bombefly har tvunget tyskerne til å bygge jagerfly til forsvar. - Den britiske luftfartsminister sluttet sin tale i underhuset med følgende ord: Det britiske flyvåpen økes, holder på å økes, og kommer til å bli øst i det år som forestår.

Kampene i øst. Gårsdagens sovjetrussiske kommunike meldte at det raser voldsomme slag syd og vest for Kharkov, der tyskerne forsøker å gjenerobre byen. 29 tyske tanks ble ødelagt tirsdag i dette område. Russerne har evakuert 8 byer i Donetsbasseget. 20000 tyskere er hittil falt under offensiven. Dagens sovjetkommunike melder om vedvarende heftige kamper syd og vest for Kharkov. De russiske tropper var i kamp hele natten mot en tallmessig overlegen fiende. Under kamper om et sterkt befestet støttepunkt ble en stor gruppe tyske tanks slått tilbake, og 15 panservogner ble ødelagt. Den tyske offensiv har nå vært i 15 dager, og slaget om Kharkov holder nå på å nå sitt høydepunkt. På Smolenskkfronten har russerne øket presset mot Vjasma. Det ble igår meldt at de hadde erobret Tumanovo, som ligger 30 km nordøst for Vjasma på jernbanen fra Gsjatsk. Dagens kommunike melder at byen Isakovo på jernbanen fra Kaluga til Vjasma er inntatt, og at flere tettbeboede strøk er frigjort. I og med inntakelsen av Isakovo, 20 km fra Vjasma, er denne by også truet fra øst. Byen Bieloi, 120 km nordvest for Vjasma er også erobret. - Russerne har hatt ny framgang ved Ilmensjøen, hvor flere landsbyer er frigjort. Fra nordfronten blir det meldt at tyskerne benytter finske flybaser under angrep mot Leningrad.

Fra Nordafrika melder dagens kommunike fra det allierte hovedkvarter om omfattende allierte bombeangrep mot fiendtlige flyplasser og andre mål i Tunisia. Det ble sluppet bomber i el Aluina nær Tunis. Gafsa ble også angrepet av middelstore allierte bombefly. Om kampene til lands melder kommunikatet at Metlaoui, halvveis mellom Touzeur og Gafsa er inntatt. I en proklamasjon til den 8. britiske arme idag uttaler general Montgomery: Fienden rykker fram for å angripe oss, og han slår hardt fra seg til alle sider. Det er fordi han er faret som en rotte i en felle. Dette er akkurat hva vi ønsker. Etter dette blir det vår tur til å gå til angrep. Og da skal vi slå oss rett igjennom. La oss vise fienden hva den berømte 8. arme kan utrette!

SIBIR - Russlands største triumf.

De aller fleste av oss føler en viss uhyggestemning når vi støter på navnet Sibir. Vi tenker uvilkarlig på uendelige øde og gule sne- og isdekkede vidder med en isenøle og uutholdelig kulde. Vi tenker på Sibir som en fryktelig straffekolon for Russlands værste forbryttere - som et land politiske sabotører og forbryttere blir beuylst til.

Russerne har gjort lite for å endre våre oppfatninger om dette landet. De har bevisst forsøkt å skjule for verden hvilke uhyre rikdomer landet øst for Ural kunne framvise, og framforalt måtte ikke noen få greie på hva som foregikk her. I tsar-tiden var det vanskelig å få definitive opplysninger om hva Russland fikk ut av Sibir og hva det kunne yte industrielt og landbruksmessig. Under dette regime fikk utlendinger under visse omstendigheter høve til å reise i Sibir. Men da kommunistene overtok makten, ble det umulig å nå inn til det indre av landet og bare i få tilfelle fikk en adgang til gjennomreise med den transsibiriske jernbane. Et tett og ugjennomtrengelig slør bredte seg over hele Sibir, - så tett og så vanskelig å løfte at selv de dyktigste spioner måtte oppgi det.

I de siste årtier har det vært vanskelig i detalj å få rede på Sovjetsamveldets produksjonskapasitet. Vi kunne bare danne oss et høyst ufullstendig bilde av hva russerne produserte, av hvilken kvalitet det var og av hastigheten. Den sovjetrussiske statistikk offentliggjorde nemlig bare slike opplysninger som ikke kunne virke til skade for sovjetsamveldets to viktigste mål: 1) å skape verdens største industrimakt, 2) å forberede en verdens-revolusjon. Til dette var en valdig hær og en rustningsindustri av hittil ukjente dimensjoner absolutt påkrevet. Krigens forløp viser med all ønskelig tydelighet at det russiske krigsmaskineri er oppbygget etter meget effektive og helt moderne prinsipper.

I tre på hverandre følgende 5-årsplaner har russerne måttet å forøke den industrielle kapasitet i utrolig grad. Særlig fester vi oss ved den 3. og siste 5-års plan (1938-1942). Dens hovedoppgave var å bygge opp nye mektige industri-centra øst for Ural, i Central-Asia og i de fjernere østlige deler av Sibir. Der måtte skapes en ny våpensmie ved siden av den i Ukraine. Drømmen om en verdens-revolusjon var ikke gått i oppfyllelse. Og man så ingen annen utvei enn å opprette en mektig, selvstendig og uavhengig industristat.

Under den første 5-års-plan ble der opprettet en hel industri i Ural. Allerede dengang innså de sovjetrussiske ledere at det industrielle tyngdepunkt burde ligge utenfor det europeiske Russland. De gamle krigsindustri-centra, ved Leningrad og i Donetz-bekkenet var ellers sårbar ved angrep fra vest. Sinovjev og Trótski førte en ihardig kamp for å få flyttet de store verkene omkring Leningrad mot øst. Men de fikk slik motbør at det ikke ble noe av. Senere har russerne i stigende utstrekning gått inn for en effektiv utnyttelse av Asias naturrikdommer ikke minst av militære grunner.

Men først etter 1938 kom der fart i dette arbeidet. I den første 5-års plan nådde sovjetrusserne opp til de samme produksjonstall som tsar-tiden kunne vise. Og etter ytterligere framgang i den annen 5-års periode tok de fatt på å virkelig gjøre den store plan om opprettelsen av selvstendige industri-centra i Sibir. Det dreiet seg her i første rekke om dannelsen av de såkalte "kombinator" innenfor jern-, kull- og oljeindustrien.

Det var et dobbelt militært synspunkt som lå til grunn for flytningen av rustningsindustriens tyngdepunkt til Sibir. Der kunne ventes et angrep fra vest. Og på den annen side så man den mulighet i øynene at Japan igjen kunne opptre som Sovjetsamveldets motstander. Da ville det være meget uensiktsmessig for Russland å forsynne sine tropper lenger mot øst med krigsmateriell fra Ukraine og Leningrad.

Karakteristisk for den moderne russiske industri er at den konsentreres i noen få, men kjempemessige anlegg. Ofte er de imidlertid plassert slik at råstoffene først må transporteres dit. Dette er også tilfelle med Magnitogorsk på østsiden av Ural - et av de største tungindustri-anlegg i Samveldet. Her ble dannet Ural - Kusjnetsk - Kombinatet som skulle utnytte Sibirs jern og kull. Dets oppbygging skulle være endelig avsluttet ved utløpet av den tredje 5-årsplan. I tidsrummet 1916-38 var jernproduksjonen i Ural stegst fra 1/5 til 1/3 av Russlands samlede produksjon. Under den nåværende krig er produksjonen her sikkert betydelig øket. Kusjnetsk kullbekenet anses for å være et av de rikeste i verden - noen mener endog verdens største. Utbyttet herfra er minst 3 millioner tonn årlig. I det sydlige Ural finnes også en mengde jernleier som først er tatt i bruk i de allersiste årene.

Den industrielle konsentrasjonstaktikk stiller meget store krav til de russiske kommunikasjoner. Industrianlegget ved Magnitogorsk henter således sine kull fra Kusjnetsk området som ligger 2000 km lenger øst helt opp ved det øvre løp av Ob. Belastningen blir størst på jernbanene, men en rekke moderne kanaler og veier spiller også en stor rolle. Oljen som den sibiriske industri trenger, må den hente helt nede i Kaukasus. Samtidig legger også den russiske hær på alle frontavsnitt sterkt beslag på det rullende materiell og alle kommunikasjonsmidler forøvrig.